Articol I. Big Bang Boo de Ovidiu Bufnilă

Masa lui Jelly Fish era încărcată cu o mulţime de bunătăţi marine care, toate, se întreceau să-și sumeţească nebună de Pax 6 în fel și chip.

Pax 6, gagiilor, e gena văzului și toată tevatura despre care vă vorbesc are o oarecare tangenţă cu teleologia.

Poanta e ca Jelly Fish era privit de întreaga sa masă de bucate. Gongorzolla de la Arsenalul Lunar i-a atras atenţia asupra acestui lucru. Pentru Jelly Fish care fusese serios încercat în Războaiele de Imagine de la sfârșitul Mileniului, toată povestea capătă dintr-odată greutatea unui miracol. Defazându-se în pliurile temporale ale evenimentului-prânz, Jelly Fish încerca să-și modifice imaginea vălurind-o.

Gongorzolla s-a plâns câţiva ani mai încolo unui vânător de balene de sticlă din Kamceaikan ca încercarea lui Jelly Fish i-a produs o serie de neajunsuri, simultaneităţile sale având serios de suferit.

Prânzul la care bunătăţile marine l-au privit pe Jelly Fish ca o totalitate respectabilă, ca o singură fiinţă, a devenit celebru în toate galaxille vălurite ale universului plin de universuri. Mulţi colecţionari s-au înghesuit la târgurile verii de pe asteroidul Mandha să cumpere momentul digital pe care niște maeștrii ai licitaţiilor l-au numit sugestiv Marele Prânz al întregii Privirii.

Niște filosofi din arhipelagurile Purpurii și-au manifestat serioase îndoieli încercând să demonstreze că fiinţele sincrone, născute sub presiunea câmpurilor magnetice aidoma unor structuri vii exemplare, sunt doar invenţia unor rătăciţi.

— Nu voi încerca să demonstrez contrariul, i-a scris Jelly Fish unei femei necunoscute care se virtualiza din când în când în siajul său. Pur și simplu nu am chef, nu am deloc chef. Când vei primi acest mesaj, eu mă voi fi vălurit înspre momentele digitale nordice iar tu probabil că-ţi vei fi schimbat epiderma. Mi-ar plăcea să facem un pic de sex în maniera tradiţională fără să ne fugărim prin momente digitale păcălitoare și pline de vârtejuri virtuale. În sfârșit, pur și simplu îmi pregăteam un prânz pe cinste când m-am simţit privit. Nu era, aș vrea să știi, o privire obișnuită, ci un întreg concert Pax 6! Mă întreb cum au reușit toate genele Pax ale bunătăţilor marine să se sincronizeze pentru a mă focaliza și mai ales aș vrea să știu de ce au făcut-o. Intenţia nu mai trebuie demonstrată.

— Crezi că e în mod clar o intenţie? întreba femeia virtuală luând diverse forme pentru a-l amuza pe Jelly Fish. Poate că regimul tău de navigaţie îţi joacă feste. Poate că o furtună magnetică ţi-a bulversat momentul digital. Sau poate că proximitatea mea a făcut ca totul să devină haotic în existenţa ta. Ar fi interesant că, vălurindu-ne unul într-altul, să descoperim mai multe scenarii. Poate că acest faimos prânz la care l-ai invitat pe preotul Gongorzolla nici n-a avut loc în realitate și poate că e doar în imaginarul cuiva, al unui tridimensional, de exemplu. De ce l-ai invitat pe Gongorzolla? Ce ai sperat?

Jelly Fish nu se aștepta la o asemenea îndrăzneală. De obicei, femeile virtuale care se unduiau fantomatic în siajul sau erau discrete în privinţa existenţei sale valuritoare. Dialogurile cu ele se învârteau în jurul sexului și atât.

— Aș vrea să-ţi dau un nume, şopti Jelly Fish încercând să stabilizeze momentul digital și construind pe loc o realitate adiacentă. O faleză. O terasă. Un ocean. Un chelner. O masă în doi. Şampanie.

— Elsatra e numele meu, spuse femeia virtuală acceptând să ia o formă oarecare dintr-un pliu pe care Jeliz Fish îl localizase deja în periferiile sale magnetice. Elsatra!

— Elsatra, începu Jelly Fish cuprins de emoţie, l-am invitat pe Gongorzolla pentru că aveam de gând să-i pun câteva întrebări despre Dumnezeu.

— Ah, făcu Elsatra lăsându-și buclele aurii să se reverse printre picioarele mesei. Ce pasionant, Dumnezeu! O să-ţi spun un mic secret, am inventat un Dumnezeu pentru bărbaţii din constelaţiile primare. Oh, nu, nu protestă! strigă Elsatra ridicând cupa de șampanie. Recunosc, m-am jucat într-un mod periculos. Am fost curioasă însă să văd până unde pot împinge lucrurile. Am înţeles astfel că din motive stranii, credinţa se valureşte și că în anumite bifurcaţii, valurile de credinţa vin unele peste altele născând o mulţime de mituri dar și confuzii de sens.

— Elsatra, sunt lucruri diferite și…

O orechestra de dixieland îşi făcu apariţia dintr-un moment anterior acestui ficţional și, pus pe șotii, umplu întreaga faleza de ritmuri îndrăcite. Dirijorul îşi smulse pe rând cele șapte măști, se transformă din girafa în pian electric, apoi luă înfăţișări hazlii pentru că lumea să se destindă. Jelly Fish încerca să modifice momentul digital dar nu reuși pentru că orchestra de dixieland părea să fie o construcţie

virtuală autonomă generată de prezenţa unor atractori pe care el încă nu-i identificase. Hei, hei, strigă el ușor enervat, tocmai vorbeam despre Dumnezeu, vă rog să luaţi o pauză. Numai ca trombonistul îl luă peste picior și slobozi o notă gravă în bătaie de joc, mititelule, suntem într-o zonă neutră, nu ne pasă de prânzul tău fabulos, nu ne pasă de femeia ta digitală și nici de poveștile tale siropoase despre Dumnezeu!

Jelly Fish se lasa păgubaș. În fond, preotul Gongorzolla se pierduse în imensitatea oceanului digital fiind luat de un SMS trimis la întâmplare de un șmecher de haecker din Orașul Sticlelor și Vibraţiilor.

— Chiar așa!? strigă dirijorul proţăpindu-se în faţa mesei ale cărei unghiuri se înmuiaseră deja sub presiunea câmpurilor magnetice. Îţi citesc gândurile, Jelly Fish, te scanez periferie cu periferie! Să știi că și noi ne-am întâlnit cu acest Gongorzolla! Ştii ce ne-a cerut să-i cântam?

— Ce? Ce? strigă Elsatra bătând veselă din palme și făcând să sară scântei în toate părţile. Vreau să știu! Vreau să știu!

— Nu te grăbi, cucoană! Nu e de joacă! Gongorzolla ne-a cerut să-i cântam Big Bang Boo! Înţelegeţi?

— Şi?

— Păi nu știţi?

— Ce să știm?! strigă Jelly Fish blestemându-se că nu se înrolase în Serviciile Speciale pe vremea când încă mai căutau multiplicanti aidoma lui și că toată viaţa se ocupase de studiul sistemelor disipative într-un amărât de institut de cercetări specializat în domeniilor imagologiilor.

— Big Bang Boo e o parolă. O melodie-parola care schimba codurile universului plin de universuri. Începe cam așa…

Jelly Fish nu avut timp să reacţioneze. Elsatra se topi prin văzduh. Periferiile lui se volatilizară. cerul se crapa. Jelly Fish încerca să-și încheie exietnta într-o cheie anecdotică dar trombonistul îl dezactiva cu un și bemol.

— Hei, şefu', pe asta l-am ras. Am stabilizat câmpurile magnetice. Nu mai avem fluctuaţii. Şi acum ce facem?

Dumnezeu se întoarse spre trombonist și-l dezactiva. Apoi se strecura în corporalitatea unei gene Pax 6 și începu să privească plin de curiozitate, de pe o masă încărcată cu fructe exotice și aflată nu departe de loja arbitrilor, cursa de cai din Nottigham.